

ΜΑΚΡΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΠΕΝΤΕ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ 1836

ΜΑΝΟΥΗΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΙΧΑΗΛ, ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

E l s a γ ω γ ḡ.

*Άριστος
Ιωάννης
1843*

*πατέρες
γαϊτάρια
Ανδρία
Αλέξανδρος
Χρ. Ν. Ρήγος
Τελ. τομών
1871*

*Κ. Μ. Χαροκόπειο
η Βενιζέλος
1 Ιανουαρίου 1841
335 365*

ΑΙΓΑΙΑΝΑ ΔΙΑΖΩΜΑΤΑ **ΔΩΣΙΝΩΝ**

Τὸ ἔξ οῦ ὑπὸ τοῦ ἀκαμάτου τῆς Θράκης τοιούτου μὲν ἀντεγράφη χειρογράφον εἴναι ἐνθαῦμαν τοῦ πρωτογράφου, μετορθεῖν ὑπὸ «τοῦ Χρ. Ν. Ρήγος οὐλού Πελοποννήσου» ἐν Σαμοθράκῃ τῷ 1844». «Ἐτερον παρόμοιον τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφέως ἀντίγραφον κατὰ πλαισοφορίας τοῦ ἀποστολέως ἀπόκειται ἐν τῇ πρὸς τημήν τῶν Μαρτύρων ἰδρυμένῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Σαμοθράκης, ἐνθα δισαύτως πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, τοῦ πρωτογράφου πιθανῶς φθαρέντος καὶ ἀχρηστευθέντος.

‘Η Ἀκολουθία συνετέθη καὶ ἐγράφη τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου ἡμῖν ἄλλοθεν μοναχοῦ Ἀγιορείτου Ἰακώβου τῇ προτροπῇ τοῦ τάτε ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως κυρίου ‘Ανθίμου’), ἐπιτρόπου τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας, εἰς οὗ τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγετο τότε καὶ ἡ νησιοῦ Σαμοθράκη. Τοῦτο διαπιστῶται ἐκ τοῦ ἐν τέλει τοῦ χειρογράφου σημειουμένου ἔξαστίχου :

1) Ο “Ανθίμος πρωτοσύγκελλος ὃν τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Δανιήλ, προεχειφάσθη τῇ 20ῃ Ὁκτωβρίου τοῦ 1831 εἰς ἀρχιερέα, ἐπὶ ψιλῷ ὀνόματι τῆς πάλαι ποιέ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Τραϊανουπόλεως πρὸς ἐπίσκεψιν πνευματικὴν καὶ ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, ἀτε τοῦ μητροπολίτου ἀποδημούντος ἐν τῇ βασιλευούσῃ. Γε ο μ α ν ο ὑ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπαρχιῶν ἀνατολ. καὶ δυτ. Θράκης: «Θρακικά» ΣΤ'. σελ. 126. Μιλτ. Α. Σ τ α μ ο ο λ η η, Συμβολὴ εἰς τὴν ιστορίαν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Θράκης, Αντόθι, τόμ. ΙΔ'. σελ. 17.

«Ἐρ ἔτει τεσσαρακοστῷ τρίτῳ δικαιοσίου
ἄμα χιλίοις¹⁾ τῆς σεπτῆς Χριστοῦ θεογονίας·
ἔγραφη συνετέθη τε αὕτ’ ἡ Ἀκολουθία,
προτροπῇ μὲν Τραϊανουπόλεως; Ἀνθίμου ἐπισκόπου,
πόρῳ δὲ καὶ πολλῇ σπουδῇ μοναχοῦ Ἰακώβου²⁾,
νπὲρ ὃν ὑπερεύχεσθε οἱ ταύτῃ ἐντυχόντες».

Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ ἡ τοῦ ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἔργον εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὸ συνεκτυπούμενον τῶν Μαρτύρων ἐγκώμιον, ἐν ᾧ ἐκτίθενται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συναθλήσεως αὐτῶν, ὅπερ προφανῶς ἔξεφωνήθη ἐπ’ ἐκκλησίας ἐν τῇ πρώτῃ τῆς μνήμης αὐτῶν ἕιρτῇ καὶ φέρεται μετὰ τὴν Ἀκολουθίαν ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἀντιγεγραμμένον διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἀνωνύμως. Ὁ τοπικὸς δὲ τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων ἕιρτασμὸς ἐν Σαμοθράκῃ τόπῳ τῆς γεννήσεως των καὶ ἐν Μάκρῃ τόπῳ τῆς συναθλήσεώς των, ὅστις ἔξακολουθεῖ τελούμενος ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον, καθωφίσθη ἀναμφιβόλως ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας³⁾ τῷ 1843, ὥστε καὶ ἡ πρὸς τοῦτο συντεθεῖσα Ἀκολουθία ἐφάλῃ τὸ πρῶτον ἐν τῷ προτέρῳ τῶν μαρτύρων ἀνεγερθέντι ἐν Σαμοθράκῃ ναῷ, ὡς ἐκφαίνεται ἐκ τῶν δειπέρου τῆς Ἀκολουθίας τροπαγῶν. «Ἀφθάνας πάσιν ἐκβάντε πάρα πολεμεῖν διεῖσθιαν οὐτος οὐτος οὐτος, φανεγγερμένος ἀδιτῶν εἰς μυτηριαν τοιτούτων . . . ἐν τῷ εστῶτες ὑμνοῦ μεν χρωστικῶς τὸν αὐτοὺς λαυτοῦς δοξασταντα».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προοιμίου τοῦ εγκώμιου τῶν Μαρτύρων λέγεται ὅτι ἡ μνήμη αὐτῶν πανηγυρίζεται οὐ μονοὶ ἐν Σαμοθράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν φιλομαρτύρων Χριστιανῶν. Τοῦτο ἀν μὴ εἶναι σχῆμα λόγου, πάντως προέρχεται ἐξ ἐσφαλμένης τοῦ φήτορος πληροφορίας διότι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, εἰς ἣν προφανῶς ἔγένετο ἡ ἀρμοδία τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας εἰσήγησις, δὲν καθηγίασε τοὺς Μάρτυρας⁴⁾ ὡς ἡλπίζετο, πιθανῶς ὅπως μὴ προσκρούσῃ ὡς δουλεύουσα εἰς τοὺς πολιτικοὺς δυνάστας. Ἀλλως θὰ ἔπειτε νὰ μνημονεύηται ἐν τῷ καθιερωμένῳ αὐτῆς ἐτησίῳ ἔορτολογίῳ ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων.

1) Ἐν τῷ χειρογράφῳ: ὁ κακοσίων ἄμα χιλίων.

2) Ἰάκωβος, πιθανὸν δικαστὴ τὸ 1857 Τραϊανουπόλεως, ὅρα Σάρδεων «Θρακικά» τόμος ΣΤ'. σελ. 127. (Σ. Θ.).

3) Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦτο τότε δ. Ἀνθίμος (1839—1845), πιθανῶς ὁ τέως Τραϊανουπόλεως. Γερμανοῦ Σάρδεων, ἔνθ' ἀνωτ.

4) Κατά τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐλευθερούπολεως κ. Σωφρόνιον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει θεσμὸς ἀνακηρύξεως τῶν ἀγίων. Τὰ δὲ μηνιαῖα ἔξεδίδοντο ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παρὰ ἰδιωτῶν καὶ δὲν ἀνέφερον ὅλους τοὺς ἀγίους καὶ δὴ πολλοὺς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. (Σ. Θ.).

ΜΑΚΡΗ

ΑΝΕΚΔΟΤΟΣ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΚΑΙ ΕΓΚΩΜΙΟΝ

ΠΕΝΤΕ ΘΡΑΚΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ 1836

ΜΑΝΟΥΗΑ, ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΜΙΧΑΗΑ, ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΚΑΙ ΓΕΩΡΓΙΟΥ

Εισαγωγή.

Ἡ τὸ πρῶτον νῦν ἐκτυπουμένη Ἀκολουθία τῶν ἐκ τῆς Σαμοθράκης νήσου προειρημένων πέντε νεοφανῶν Μαρτύρων ἀπεστάλη ἡμῖν ὑπὸ τοῦ ἐν Ἀλεξανδρουπόλει φίλου λατροῦ κ. Ἀντιλέως Σαμοθράκη, ἀντιγραφεῖσα ἐκ χειρογράφου ἀποκειμένου ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τῆς ἐν Θράκῃ Μάκρης, ἔνθα πανηγυρίζεται ἡ μνήμη αὐτῶν κατὰ τὸν τῇ βῃ Ἀπριλίον, ἡμέρᾳ τῆς συναθλήσεώς των, προσερχομένων τοῖλον ἐκ τῶν πέριξ τόπων.

Τοῦ εἰδούς ὑπὸ τοῦ ἀκαδημαϊκοῦ τῆς Θρακίης Ιστοριοδρόμου ἀντεγράψαντος διάφοροι εἶναι ἀντίγραφον τοῦ πρωτόγραφου τετραπλεόν ὑπὸ «τοῦ Χρ. Ν. Ρηγοπούλλου Πελοποννησίου» ἐν Σαμοθράκῃ τῷ 1874». «Ἐτερον παρόμοιον τοῦ αὐτοῦ ἀντιγραφέως ἀντίγραφον εἴπεται πληροφορίας τοῦ ἀποστολέως ἀπόκειται ἐν τῇ πρὸς τιμήν τῶν Μαρτύρων ἰδρυμένῃ ἐκκλησίᾳ τῆς Σαμοθράκης, ἔνθα ὁσαύτως πανηγυρίζεται ἡ μνήμη τῶν Μαρτύρων, τοῦ πρωτογράφου πιθανῶς φθαρέντος καὶ ἀχρηστευθέντος.

Ἡ Ἀκολουθία συνετέθη καὶ ἐγράφη τῷ 1843 ὑπὸ τοῦ ἀγνώστου ἡμῖν ἄλλοθεν μοναχοῦ Ἀγιορείτου Ἰακώβου τῇ προτροπῇ τοῦ τάτε ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως κυρίου Ἀνθίμου¹⁾, ἐπιτρόπου τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας, εἰς οὓς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν ὑπήγετο τότε καὶ ἡ νῆσος Σαμοθράκη. Τοῦτο διαπιστοῦται ἐκ τοῦ ἐν τέλει τοῦ χειρογράφου σημειουμένου ἔξαστίχου:

1) Ο "Ανθίμος πρωτοσύγκελλος ὃν τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας Δανιήλ, προεχειρίσθη τῇ 20ῇ Ὁκτωβρίου τοῦ 1831 εἰς ἀρχιερέα, ἐπὶ ψιλῷ ὄνδρατι τῆς πάλαι ποιὲ διαλαμψάσης ἐπισκοπῆς Τραϊανουπόλεως πρέστης ἐπίσκεψιν πνευματικὴν καὶ ἐπιτροπικὴν διοίκησιν τῆς ἐπαρχίας, ἀτε τοῦ μητροπολίτου ἀποδημοῦντος ἐν τῇ βασιλευούσῃ. Γερμανοῦ μητροπολίτου Σάρδεων, ἐπισκοπικοὶ κατάλογοι τῶν ἐπαρχιῶν ἀνατολ. καὶ δυτ. Θράκης· «Θρακικά» ΣΤ'. σελ. 126. Μιλτ. Α. Σταύρου Λαζαρίδη, Συμβολὴ εἰς τὴν Ιστορίαν τῶν Ἐκκλησιῶν τῆς Θράκης, Αὐτόθι, τόμ. ΙΔ'. σελ. 17.

*Αριστοδό
Σταύρος
1843*

*Περιήλιοι
Ταΐσσανοι
Αρθύρος
Πατριαρχείου
Χρ. Ν. Ρηγοπούλου
Τελεταρικόν*

*της Β. Σερβίας
Κ. Μ. Αποστόλου
Βραστή Αθ.
ΤΙΣ 1941
v 335-365*

*ταΐσσανοι
1941*

«Ἐν ἔτει τεσσαρακοστῷ τρίτῳ δικτακοσίους
ἄμα χιλίοις ¹⁾ τῆς σεπτῆς Χριστοῦ θεογονίας
ἐγράφη συνετέθη τε αὐτῷ ἡ Ἀκολούθια,
προτροπῇ μὲν Τραϊανούπολεως Ἀνθίμου ἐπισκόπου,
πόνῳ δὲ καὶ πολλῇ σπουδῇ μοναχοῦ Ἰακώβου ²⁾၊
ὑπὲρ ὧν ὑπερεύχεσθε οἱ ταύτῃ ἐντυχόντες».

Τοῦ αὐτοῦ μοναχοῦ ἡ τοῦ ἐπισκόπου Τραϊανουπόλεως Ἀνθίμου ἔργον εἶναι κατὰ πᾶσαν πιθανότητα καὶ τὸ συνεκτυπούμενον τῶν Μαρτύρων ἔγκλημα, ἐν φέντεται ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συναθλήσεως αὐτῶν, διότε προφανῶς ἔξεφωνή η ἐπ' ἐκκλησίας ἐν τῇ πρώτῃ τῆς μνήμης αὐτῶν ἕορτῇ καὶ φέρεται μετὰ τὴν Ἀκολούθιαν ἐν τῷ αὐτῷ χειρογράφῳ ἀντιγεγραμμένον διὰ τῆς αὐτῆς χειρὸς ἀνωνύμως. Ὁ τοπικὸς δὲ τῆς μνήμης τῶν μαρτύρων ἕορτασμὸς ἐν Σαμοθράκῃ τόπῳ τῆς γεννήσεως των καὶ ἐν Μάχῳ τόπῳ τῆς συναθλήσεως των, διστις ἔξακολουθεῖ τελούμενος ἐκ παραδόσεως καὶ σήμερον, καθωρίσμῃ ἀναμφιβόλως ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας ³⁾ τῷ 1843, ὥστε καὶ ἅμαδὲ τοῦτο συντεθεῖσα Ἀκολούθια ἐψάλῃ τὸ πρῶτον ἐν τῷ προτεταμένῳ τῶν μαρτύρων ἀνεγερθέντι ἐν Σαμοθράκῃ ναῷ, ὃς ἐκφαινεται εἰς τοὺς δευτέρους τῆς Ἀκολούθιας τροπαίοις: «Ἄφθονος πᾶσιν ἐμβλῆται πρᾶς μαρτύρων ὁ θάριος οὐρανος αἷκος, ὁ ἀλευτηριμένος ἀλέον εἰς μητριη τῶν αὐλητῶν . . . ἐφ ἀσπώτες μηνοῦ μεν χρεωστικῶς τὸν αὐτοὺς λαμπρῶς δοξασάτα».

Ἐν ἀρχῇ τοῦ προοιμίου τοῦ εγγυαιου τῶν Μαρτύρων λέγεται διτι ἡ μνήμη αὐτῶν πανηγυρίζεται οὐ μόνον ἐν Σαμοθράκῃ, ἀλλὰ καὶ ἀπανταχοῦ ὑπὸ τῶν εὐσεβῶν φιλομαρτύρων Χοιριτανῶν. Τοῦτο ἀν μὴ εἶναι σχῆμα λόγου, πάντως προέρχηται ἐξ ἐσφαλμένης τοῦ ωρίτορος πληροφορίας· διότι ἡ μεγάλη τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, εἰς ἣν προφανῶς ἐγένετο ἡ ἀρμοδία τοῦ μητροπολίτου Μαρωνείας εἰσήγησις, δὲν καθηγίασε τοὺς Μάρτυρας ⁴⁾ ὡς ἡλπίζετο, πιθανῶς διότι προσωριός ὡς δουλεύουσα εἰς τοὺς πολιτικοὺς δυνάστας. Ἀλλως θά ἔπειτε νὰ μνήμηνεύηται ἐν τῷ καθιερωμένῳ αὐτῆς ἐτησίῳ ἕορτολογίῳ ἡ μνήμη τῶν Ἀγίων.

1) Ἐν τῷ χειρογράφῳ: ὁ κατακοσίων ἄμα χιλίων.

2) Ἰάκωβος, πιθανὸν ὁ κατὰ τὸ 1857 Τραϊανουπόλεως, ὅρα Σάρδεων «Θρακικά» τόμος ΣΤ. σελ. 127. (Σ. Θ.).

3) Μητροπολίτης Μαρωνείας ἦτο τότε ὁ Ἀνθίμος (1839—1845), πιθανῶς ὁ τέως Τραϊανουπόλεως. Γερμανὸν Σάρδεων, ἐνθ' ἀνωτ.

4) Κατὰ τὸν Σεβ. Μητροπολίτην Ἐλευθερουπόλεως κ. Σωφρόνιον εἰς τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν δὲν ὑπάρχει θεσμὸς ἀνακηρύξεως τῶν ἀγίων. Τὰ δὲ μηνιαῖα ἔξεδιδοντο ὡς ἐπὶ τῷ πλείστον παρὰ ἰδιωτῶν καὶ δὲν ἀνέφερον δλους τοὺς ἀγίους καὶ δή πολλοὺς ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων. (Σ. Θ.).